

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขังในเรือนจำ
ชื่อผู้เขียน	ภัทรสุดา กราบไกรแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรภัทร์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การบังคับโทษจำคุกเป็นการแยกตัวผู้ต้องขังออกจากสังคมปกติเพื่อเป็นการป้องกันและยับยั้งการกระทำความผิดของผู้ต้องขัง และเพื่อเป็นการป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากการกระทำความผิดของผู้นั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งจนกว่าจะมีการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี ก่อนคืนตัวผู้นั้นออกสู่สังคมปกติอีกครั้งหนึ่ง และไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษทางอาญาอย่างไรก็ตาม การบังคับโทษจำคุกย่อมเป็นผลให้ผู้ต้องขังสูญเสียหรือถูกจำกัดสิทธิบางประการไปจากการต้องโทษซึ่งในขณะเดียวกันผู้ต้องขังก็ยังถือเป็นประชาชนคนไทยที่อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกันมีสิทธิได้รับการรับรอง คุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไปตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ ดังนี้ นอกจากกฎเกณฑ์หรือข้อจำกัดที่จำเป็นต่อการบังคับโทษทางอาญาแล้ว ผู้ต้องขังก็พึงได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานทั่วไปเช่นเดียวกับพลเมืองไทยทุกคน โดยเฉพาะสิทธิที่เกี่ยวข้องด้วยความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขังนั้นไม่ควรถูกทอดทิ้งหรือจำกัด และหากมีความจำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษการจำกัดสิทธิในความเป็นส่วนตัวก็ควรจะทำได้แต่น้อยที่สุด

ในประเทศไทย การให้ความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานในความเป็นส่วนตัวนั้น นอกจากที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งให้การรับรองสิทธิพลเมืองไทยโดยทั่วไปในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าสิทธิดังกล่าวได้รับการรับรองคุ้มครองไว้ในกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการบังคับโทษทางอาญาของไทย ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 แต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขังในการอยู่หรือพักอาศัย ในชีวิตร่างกาย และการได้รับการติดต่อสื่อสารจากครอบครัว ญาติมิตร หรือคนใกล้ชิดที่อยู่ภายนอกเรือนจำ เป็นต้น กฎหมายดังกล่าวบัญญัติขึ้นมาเพียงเพื่อเป็นการจำกัดสิทธิต่าง ๆ ของผู้ต้องขังอันเป็นข้อยกเว้นของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนั่นเอง โดยจะมีข้อจำกัดสิทธิ ข้อห้ามต่าง ๆ กำหนดไว้

แต่ไม่พบว่าสิทธิในความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขังในเรื่องดังที่กล่าวมานี้จะได้รับการรับรองไว้ในกฎหมายบังคับโทษของไทยด้วยแต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ต้องโทษจำคุกต้องสูญเสียสิทธิบางประการของเขาไปเพื่อการบังคับโทษจำคุกและต้องได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเขาเท่านั้น ดังนั้น สิทธิอื่น ๆ ที่ผู้ต้องขังควรจะได้รับเป็นอันดับแรกในฐานะประชาชนพลเมืองไทยคนหนึ่งก็คือสิทธิขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขังนั่นเอง ทั้งนี้การนำตัวผู้ต้องขังเข้าไปอยู่ในเรือนจำย่อมเป็นการทุกข์ทรมานและก่อให้เกิดความเครียดอย่างมากแก่ผู้ต้องขังอยู่แล้ว การดำเนินกระบวนการบังคับโทษแก่ผู้ต้องขังจึงควรมีการรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ อันเป็นสิทธิส่วนตัวให้ผู้ต้องขังอย่างเต็มที่ อันจะทำให้ผู้ต้องขังมีความกดดันจากการถูกบังคับโทษน้อยลง และพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นคนดีและกลับสู่สังคม เนื่องจากไม่ได้รู้สึกว่าได้รับการกดขี่หรือรังเกียจของคนในสังคมภายนอกเช่นในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การที่จะสามารถให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขังตามแนวคิดดังกล่าวให้ได้ผลและชัดเจนที่สุดนั้น รัฐควรมีมาตรการในการรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของผู้ต้องขังดังกล่าวในรูปของสิทธิตามกฎหมาย กล่าวคือ สิทธิพื้นฐานเรื่องใดไม่จำเป็นต่อการบังคับโทษหรือข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ความคุ้มครองผู้ต้องขังไว้ กฎหมายบังคับโทษของไทยก็ควรบัญญัติเพิ่มเติมในทางรับรองสิทธิผู้ต้องขังจากการถูกละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวนั้นไว้ด้วย เช่น สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวมิให้ถูกเปิดเผย สิทธิที่จะไม่ถูกลงโทษโดยการทรมานและในขณะเดียวกันก็ต้องมีข้อห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำใช้อำนาจนอกเหนือไปจากที่กฎหมายให้อำนาจไว้ และหากมีความจำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษการจำกัดสิทธิในความเป็นส่วนตัวก็ควรจะทำให้ได้แต่น้อยที่สุดโดยต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจกระทำเช่นนั้นได้เท่านั้น

Thesis Title	Legal problem on privacy right protection of the prisoner in the prison
Author	Patsuda Krabkraikaew
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Thanee Vorapatr
Department	Law
Academic Year	2014

ABSTRACT

The enforcement of imprisonment is to separate the prisoner from normal society in order to prevent and suspend offensive action of the prisoner and to prevent social to be safe from offensive action of such person temporary until his conduct is rehabilitated to become good population before returning to normal society once again and shall not repeatedly commit offensive action again which is corresponding with the objective of criminal punishment. Enforcement of imprisonment had however resulted the prisoner to lose his right or his certain right is limited due to imprisonment. At the same time the prisoner is still a Thai population under the same constitution and is entitled to receive guarantee and protection of basic right as those general public as prescribed by the constitution that, in addition to the rules or restriction necessary to the enforcement of criminal punishment, the prisoner shall be entitled to the general basic right as if those general Thai population especially the privacy right of such prisoner should not be abandoned nor limited, and in case of necessary for enforcement of punishment, limitation of privacy right should be as minimum as possible.

In Thailand, in addition to the protection of basic right on privacy is prescribed in the Constitution of Thailand B.E. 2550 which guarantee right of general Thai population in several matters but those rights are unprotected especially regarding criminal punishment of Thailand, namely, Correction Act, B.E. 2479 whatsoever regardless the privacy right of the prisoner about accommodation, life and body and communication from family, relatives, friends or intimate person outside the prison, etc. Such law was enacted only to restrict rights of the prisoner which is exemption of the provisions in the Constitution which contains restriction and prohibition of right but it is not found that the privacy right of the prisoner is guaranteed in Law on Enforcement of Punishment of Thailand whatsoever.

Based on the reason that the prisoner has to lose certain right for enforcement of imprisonment and require only improvement and change of his behavior. Therefore, other right which the prisoner should firstly receive as if a Thai population is basic right regarding privacy of the prisoner. In this regard, taking the prisoner into the prison therefor generally causes the great hurt and stress to the prisoner, enforcement of punishment against the prisoner should fully guarantee and protect privacy right of the prisoner to minimize stress of the prisoner and ready to change his behavior to become good population and return to the society due to he shall not feel serious nor hate by people in external society like in presence. However, to efficiently and clearly guarantee and protect right of the prisoner according to the above idea, the government sector should provide measure to guarantee and protect legal rights of the prisoner and should it is necessary for punishment purpose, restriction of privacy right should be at minimum degree and only under the authority as prescribed by the provision of law, namely, the basic right in any matter that unnecessary to the enforcement of imprisonment or minimum standard regulations of UN regarding treatment to the prisoner in criminal case that specified rules on prisoner protection, the Thai law on enforcement of imprisonment should additionally enact to certify right of the prisoner from infringement of privacy, such as, right on protection of private information, right to be prevented from torture meanwhile the prison officers must be prohibited to exercise their powers other than such prescribed by law and should it is necessary, for the objective of punishment, restriction on privacy right should be at minimum degree provided that the power to do so must be prescribed by law.